

RECHTSPRAAK

Werknemer handelt niet onrechtmatig door bedrijfsbestanden van werkgeefster te downloaden op de privélaptop die hij tijdelijk voor zijn werk gebruikt omdat niet is gebleken dat de bestanden zijn gedeeld of gebruikt voor concurrentie. Afwijzing vordering werkgeefster.

Feiten

Werknemer is per 22 januari 2024 in dienst getreden bij werkgeefster, aanvankelijk voor 20 uur per week. Vanaf 21 mei 2024 werd dit verminderd tot 16 uur per week, en hiernaast is werknemer op basis van een overeenkomst van opdracht exact dezelfde werkzaamheden voor werkgeefster gaan verrichten voor 24 uur per week. In zowel de arbeidsovereenkomst als de overeenkomst van opdracht zijn een geheimhoudings-, een relatie- en een boetebeding overeengekomen, en de arbeidsovereenkomst bevat daarnaast een concurrentiebeding. Van 27 november tot 10 december 2024 moest werknemer zijn privélaptop gebruiken omdat zijn werklaptop was gecrasht. Eind 2024 heeft hij bestanden van werkgeefster op zijn privélaptop opgeslagen. Werkgeefster heeft op 29 november 2024 de overeenkomst van opdracht opgezegd tegen 1 januari 2025. Op 30 november 2024 heeft werknemer de arbeidsovereenkomst opgezegd, ook tegen 1 januari 2025. Werknemer is op 10 maart 2025 in dienst getreden bij een ander bedrijf (hierna: het bedrijf). Werkgeefster verweet hem vervolgens dat hij eind 2024 een zeer grote hoeveelheid vertrouwelijke bestanden had gedownload en daarmee onrechtmatig had gehandeld. Op verzoek van werkgeefster heeft de voorzieningenrechter op 19 mei 2025 verlof verleend voor het leggen van conservatoir bewijsbeslag. Op 23 mei 2025 is beslag gelegd op gegevensdragers van werknemer. Werkgeefster heeft in kort geding gevorderd werknemer te verbieden zijn werkzaamheden voor het bedrijf voort te zetten, welke vordering op 11 juni 2025 is afgewezen. Werkgeefster vordert onder meer een verklaring voor recht dat werknemer onrechtmatig heeft gehandeld, vergoeding van onderzoekskosten en schade en verwijdering van de bestanden.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Uit onderzoek blijkt dat op de privélaptop van werknemer 186 keer een bestand van werkgeefster is aangetroffen, waarbij een bestand meerdere keren kan voorkomen. Daarnaast zijn 28 tot 31 echte downloads aangetroffen. Werknemer heeft hiervoor een aannemelijke verklaring gegeven, omdat hij zijn privélaptop tijdelijk voor zijn werkzaamheden moest gebruiken. Werkgeefster heeft niet betwist dat de werklaptop gecrasht was en heeft niet gesteld dat werknemer zijn privélaptop niet mocht gebruiken of instructies had gekregen over het omgaan met vertrouwelijke bestanden daarop. Het enkele feit dat

bestanden van werkgeefster op de privé-laptop stonden, rechtvaardigt daarom niet de conclusie dat werknemer onrechtmatig heeft gehandeld of zijn verplichtingen heeft geschonden. Evenmin is gebleken dat werknemer bestanden met derden heeft gedeeld. Ook is niet komen vast te staan dat werknemer werkgeefster heeft willen beconcurreren. Zijn afscheidsmails aan klanten, waarin hij voorstelde om in de toekomst contact te houden, zijn daarvoor onvoldoende. De vorderingen tot verklaring voor recht, vergoeding van onderzoekskosten en schade worden daarom afgewezen. Nu werknemer zich bereid heeft verklaard de bestanden van werkgeefster van zijn privé-laptop te laten verwijderen door een door werkgeefster aan te wijzen IT-deskundige zal deze vordering worden toegewezen. De kosten daarvan komen echter voor rekening van werkgeefster, omdat niet is gebleken dat de bestanden onrechtmatig zijn verkregen. Werkgeefster wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 26-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:6030

Zaaknummer: 12203389 en 11793341

Rechters: D.A. van Steenbeek

Advocaten: F.E. de Neef en A.C. de Kanter

Wetsartikelen: 7:401 BW, 7:611 BW en 7:653 BW